

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XXXIV. Magdalena tota nardus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ni fors Bethanio federit ille solo.
 Sed quid ego luctus liquidas impello quadrigas?
 Siftite, vel primo puluere meta stetit.
 Hoc Deus ecce toro desidit, & haret Amori
 Obuius: ite sacrâ, quâ iubet ire, viâ.
 Hospite in hoc vno cursus stetit omnis & ardor,
 Tam benè currentes qui sitit vstus aquas.
 Illius agglomerat sese ad vestigia fletus,
 Vis cui par Istro, Niligenôve freto.
 Qualis honos lacrymis! vndâ Oceanitide maior,
 Diluit immensum gutta pusilla Deum.

X X X I V.

MAGDALENA *tota nardus.*

O cur non teneri mei lacerti,
 Pectus, pulmo, iecur, pedes, manusque,
 Et quidquid liquet humidi medullis,
 Aut duri riget ossibus gelatis,
 In nardum viret herbidam, nouamque
 Amoris segetem, sacramque messem,
 Spicasque aureolas, piasque aristas!
 Nardi pistici odora, odora libra
 Vt hinc effluat, influatque puras
 Amoris phialas, cauosque nimbos,
 Siue sint alabastra, siue gemma.
 O cur non mera facta libra nardi
 Magdalena suaueolens amorem
 Dispensat tot in vncias odoras,
 Quot artus gerit, artuumve nexus!
 Et pectus, iecur, ossa, labra, vultum,
 Pedes, brachia, viscera, & lacertos

Parti-

Partitò secat æquus vnciatim
 Bes, dodrans, & amans triens quadrantis,
 Et septunx socio comes deunci!
 Vt sic CHRISTVS, Amor meus, sit heres
 Ex asse ipse mihi, meoque nardo;
 Dum totum seco corpus artuatim
 Libræ in nardiferæ æquilibre pondus.

X X X V.

MAGDALENA cor suum fugituum
 innectit CHRISTI pedibus.

CERNE, leui pennâ cor emicat ales, & anceps
 Scindit iter: passis retia tende comis.
 Ni facis, actutum volucres vanescit in auras:
 Stare loco nescit mobilis ales Amor.
 Cinge torum, latâque comas indagine passim
 Sparge: fugit rapido cor pede; nocte moras.
 Quâ vagus exsul abit, vestigia quærit IESV;
 Hic sedet, hic vitæ mustea philtro sitit.
 Si sapis, ô felix! tali iam docta Magistro,
 Quâ semel arte tenes, vsque prehende Deum.
 Prouida cor profugum strictis intexe capillis:
 Si nescis, Domini stat pede fida quies.
 Eia, comis laqueisque comantibus indue prædam;
 Et iusto spolio te tibi reddet Amor.
 Si coma captiuum cor ceu custode catenâ
 Detinet, ac CHRISTI iam pede stare iubet;
 An volet, aut poterit tam blandâ compede victum
 Cor procul his plantis exsul inire fugam?